

MACĂRĂ ROSIE

Organ al comitetelor orășenesc și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orășenesc și raional
Arad, anul XIII Nr. 3688 4 pagini 20 bani Joi, 14 iunie 1956

Conferința Internațională a femeilor muncitoare

Astăzi se deschide la Budapesta Conferința internațională a femeilor muncitoare, eveniment de seamă în istoria mișcării femeilor, în special, eveniment deosebit de important în istoria mișcării muncitorești internaționale.

Pe ordinea de zi a conferinței figurează lupta unită a femeilor muncitoare și a sindicatelor din țările capitaliste pentru creșterea salariilor, pentru aplicarea principiului „la muncă egală salariu egal”, împotriva oricărei discriminări, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață, pentru cucerirea drepturilor lor, pentru pace. De asemenea, s-a înscris problema participării active a femeilor muncitoare la viața și conducerea sindicatelor, atragerea lor tot mai largă în sindicate.

Pentru prima dată, în ciuda deosebirilor de limbă, a deosebirilor de concepții politice și religioase, muncitoarele din lumea întreagă au posibilitatea să găsească un limbaj comun în discutarea tuturor problemelor referitoare la viața și munca lor.

Cauzele care au determinat convocarea acestei conferințe, rezidă în adâncirea contradicțiilor capitalismului în etapa actuală, caracterizată printr-o exploatare crescândă în scopul obținerii de profituri maxime.

Condiții tot mai grele de viață și muncă sînt create în țările capitalismului prin accelerarea ritmului muncii, scurtarea perioadelor de repaus, existența frecventă a săptămînii de lucru de 52 până la 60 ore — și pe alocuri chiar mai mult — fenomene care duc la agravarea în deosebi a stării fizice și psihice, la situația tot mai grea a vieții familiare. Aceste stări de lucruri sînt exemplificate prin munca slavitoare a femeilor din America Latină unde, în fabrici ca „Fabrîl Financiare”, ele sînt nevoite să lucreze într-o temperatură de 40 grade, în hale lipsite de ventilație; prin munca țesătoarelor din Iran, care în ateliere întunecoase, situate la subsol, pline de praaf și gaze toxice ale coloranților stau aplicate cîte 13 ore pe zi asupra războaielor de țesut, producînd minunatele covorașe persane, care încîntă ochii tuturor.

Deopotrivă de grea e situația muncitoarelor agricole. În mijlocul unor frumuseți naturale din Italia, sub supravegherea unui paznic, culegătoarele de măslîne, îngunchiate, adună fructele prețioase; pe plantațiile de orez din Spania, America Latină, milioane de femei muncesc în condiții grele, pentru prețul unui kilogram de orez din tonele pe care le produc.

Fiește că acestor condiții masele muncitoare le-au răspuns prin demonstrații de protest, greve, printre care amintim doar cele ale textileștilor din orașul Ohmi (Japonia), ale muncitoarelor din Franța, Italia, Germania occidentală, Spania, apărîndu-și, alături de bărbați, drepturile lor.

În lupta lor, aceste femei au în fața exemplului minunat al Uniunii Sovietice, al R. P. Chineze, al tuturor țărilor de democrație populară, unde egalitatea deplină în drepturi a devenit o realitate, înșulețind sutele de milioane de femei în munca lor pentru întărirea și înflorirea patriei lor, pentru viitorul fericit al copiilor.

Despre viața nouă a femeilor muncitoare din țara noastră vorbesc numărul mare de femei aflate în posturi de conducere în întreprinderi, în aparatul de stat, în instituții științifice și culturale, prezența lor în toate domeniile vieții economice, politice și culturale din R.P.R.

Peste 6000 femei poartă cu mîndrie diferite ordine și distincții, iar peste 60 de femei sînt Laureate ale Premiului de Stat, pentru merite excepționale în domeniul cercetărilor științifice, al artei și literaturii.

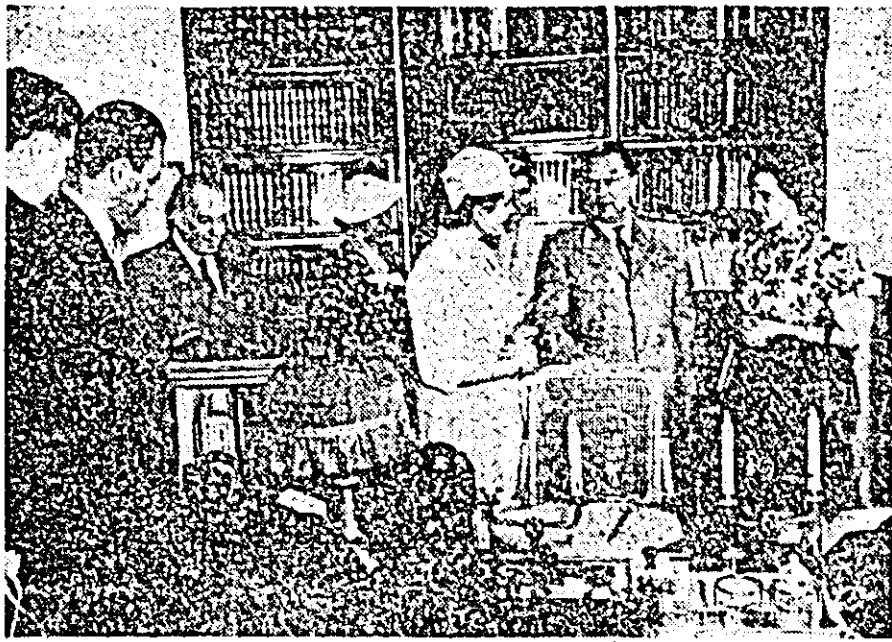
Partidul și guvernul înconjoară cu o grijă deosebită mama și copilul, acordînd mamei cu mulți copii ajutor familial, distingîndu-le cu Medalia ca: Gloria și Medalia Maternității, titlul de Mamă Eroină.

Conferința ce se deschide azi, scoțînd la iveală contrastul izbitor care există între condițiile de viață și muncă din țările cu sistem socialist și între cele cu sistem capitalist, va însemna o puternică contribuție la întărirea solidarității și uneșii textileștilor japoneze, țesătoarelor din Iran, muncitoarelor agricole din Italia, Spania, și din întreaga lume cu muncitoarele sovietice, construcție ale comunismului.

Astfel Conferința Internațională a femeilor constituie un instrument puternic în dezvoltarea legăturilor de prietenie între femeile din lumea întreagă și va contribui la întărirea convingerii că prin unitatea internațională se vor obține succese tot mai mari în lupta pentru lichidarea oricărei exploatare, în lupta pentru apărarea și victoria cauzei păcii.

E. T.

Vizita președintelui Tito în U.R.S.S.

Tovarășul Iosip Broz Tito și persoanele care-l însoțesc vizitînd cabinetul de lucru al lui V. I. Lenin din Kremlin.

(MOSCOVA — TASS)

Noi sortimente la uzinele „30 Decembrie”

Secția de creație a uzinelor „30 Decembrie” a produs în cursul acestui luni 16 noi proiecte de sortimente. Dintre acestea amintim 6 noi articole pentru cămași, imprimeuri de vară și iarnă, basmale cașmir și elamină ce poate fi brodată, ambele pentru populația din mediul rural, produse la cererea consumatorilor.

Această secție este preocupată și de îmbunătățirea actualelor sortimente. La articolul vivi modelele s-au îmbogățit cu 87 noi desene și 494 poziții coloristice. De asemenea pentru articolul ecosez s-au făcut 32 noi desene cu 142 poziții coloristice.

Mîndria unificării

Executînd lucrări la timp și de bună calitate, colectivul turnătoriei Atelierelelor T. C. 5 Arad, a obținut o realizare a normei pe luna mai în proporție de 200 la sută, devenind fruntaș pe unitate. S-a evidențiat echipa condusă de Ștefan Chita formată din comunistul Augustin Luncean, Anton Krist, Aron Ardelean, Florica Bogluti și alții. Acest colectiv constituie mîndria unității.

TEODOR SOCACIU
coresp.

FRUNTAȘUL

Drapelul prins deasupra mașinii vorbește fiecăruia deajuns despre faptele strungarului Ioan Gavriș de la Atelierul L. regional C.F.R. Arad. De timp îndelungat Ioan Gavriș înregistrează succese frumoase. Luna trecută el și-a depășit cu regularitate norma cu 25-30 la sută.

Tînărul Ioan Pop

E copilul colectivistului Gheorghe Pop din Vingă. Avea numai 14 ani cînd a plecat de acasă. De atunci și-a manifestat dorința de a deveni un bun meseriaș.

L-am întîlnit într-o dimineață de iunie în hala nouă de mașini a Școlii profesionale metalurgice nr. 2, unde face practică în meseria de forjar. Împreună cu alți ucenici, tînărul Pop, lucrea la confecționarea unei cisterne de motorină.

Dimineața îl găsești printre primii veniți la practică, organizîndu-și la timp locul de muncă. El este mult apreciat și simpatizat de colegii săi și a fost ales în biroul organizației U.T.M. din școală.

Mai are un an pînă la absolvirea școlii. Visul lui este ca după terminarea școlii, să învețe mai departe pentru a deveni maestrul. Aceasta e cu putință. Viitorul lui ca și al altor tineri este larg deschis.

TIBERIU HOTARAN
coresp.

Contul de economii al circumscripției electorale

PARCUL PRINDEIE VIAȚĂ

Pînă nu de mult parcul din piața veche avea înfățișarea unui mîldan părăsit. Pe lângă aspectul neplăcut, acest teren lipsea pe locuitorii din acest cartier de un colț de natură plăcut. Lucrurile nu mai puteau decît dăinui în acest fel.

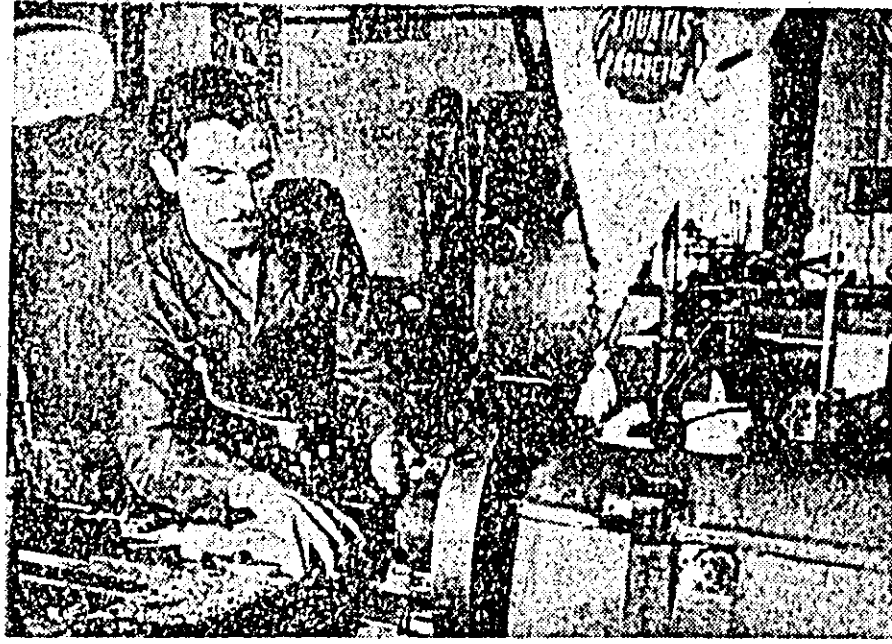
Alte de curînd deputat în circumscripția electorală orășenească nr. 87 din cartierul Drăgășani, Eugen Popper a luat hotărîrea de a amenaja complet acest parc prin muncă de folos obștească a cetățenilor.

După o consfățuire cu locuitorii cartierului, deputatul a trecut la organizarea lucrărilor.

Oamenii au lucrat cu drag la acțiunea de înfrumusețare a cartierului lor. În numai cîteva zile a fost săpată și modelată întreaga suprafață de teren. Rondourile amenajate în diferite forme au fost înșămîntate cu iarbă și gresle mărunte. Pe altele nou înființate s-au înșămîntat cîteva metri cubi de zgură. Comunistul Ioan Budîșan, utemiștii Vasile Tomușa, Nicolae Serghei, Ioana Moisiu, Ana Moldovan, Ștefan Kristof, gospodina Steliana Dejușescu și alții au muncit cu toată stăruința pînă la efectuarea în întregime a lucrărilor de amenajare a parcului.

Așa a reușit deputatul Eugen Popper să deschidă primul cont de economii al circumscripției obținut prin valoarea lucrărilor de folos obștească înființate de către locuitorii din cartier. Lucrările nu s-au oprit însă aci. Pentru a înregistra o sumă mai mare de bani în caietul de economii al circumscripției, deputatul se ocupă acum de asigurarea materialelor necesare bordurării întregului parc, confecționării unor bănci și a unui părculeț pentru copii.

D. M.

Recoltarea rapiței

În ultimele zile în raionul nostru a început recoltatul rapiței. Pînă mai zilele trecute colectivitățile din Tisa Nouă, Fintinele și Frumuseștii au terminat recoltatul rapiței. Colectivitățile din Vingă au recoltat rapița de pe cele 104 ha ete au cultivat cu această plantă.

În gospodăriile colective din Firtiaz și Fiscut au fost recoltate peste 100 ha rapiță, iar țărani muncitori cu gospodării individuale din Firtiaz au recoltat 17 ha rapiță. Recoltatul rapiței a început și în gospodăria colectivă din Aluniș unde, alături de colectivitățile lucrează și o combinație S.M.T.-ului Aradul Nou.

La puțin timp după terminarea recoltatului colectivității din Fintinele au început treieratul rapiței.

A pornit batoza

— Cupete, trebuie aranjate cupete, îi lămurește tractoristul pe cei din jur.
Cureaua cu cupete este întinsă și lucrul începe din nou. Încercătura citorva căruțe este golită și acestea au plecat din nou, după rapiță. Între timp batoza se oprește dar nu mult căci, iată lingă ea și-a făcut apariția căruța lui Ion Lercoșan și Petru Iankar. În vreme ce primul se odihnește, al doilea zvrile pe batoză snopi mari de rapiță. Anton Jäger, un bătrîn mărunțel primește snopii și-i

resfiră de-a lungul coșului. Toba înghețe cu lăcomie, snop după snop. Cămașa bătrînului e plină de praaf; împrejurul lui — păstăi de rapiță, sparte, tulpini rupte, călcate în picioare. Elena Mera își face conștiința datorică punînd la îndemîna lui Jäger snopii a căror legătură au fost tăiate. Un zbrînitul mal înfundat, semn că snopul n-a fost bine împraștiat, face să tremure toată batoza. Jos, la gura batozel, Ion Tukarm și cartaragiul Ion Dittiger, leagă sac după sac. Cupete varsă încontinuu boabe mărunt de rapiță de diferite culori — negre, cafenii, puțin roșcate și chiar albe. Într-o parte stau îngrămădiți vreo 12 saci plini cu boabe de rapiță, rezultatul muncii de două ore al întregii echipe.

Din cînd în cînd batoza e oprită fiindcă nu sînt snopi. Nici tractoristul, nici colectivitățile care lucrează la batoză nu sînt vinovați. Vinovații de aceasta n-av sînt nici cărușajii Francisc Becker, Dumitru Neagu, Mihai Damian, Șandor Dorog și ceilalți dar fiindcă ei își fac datoria. Vinovații e conducerea gospodăriei colective din Fintinele care n-a trimis decât trei căruțe să transporte rapița la batoză. Bucuros de opririle succesive

ve de cîte 10—15 minute nu pare a fi nimeni în afară poate de Sida Clevan și fata ei care lucrează în spatele batozel, la pleavă.
În schimb toată echipa este nemulțumită. Dacă n-ar fi fost aceste întreprinderi desigur că Dittiger cartaragiul și Francisc Vodri, al doilea coșar n-ar fi avut de suferență cînd spun că „ce dracu, în aproape două ore numai 620 kg de rapiță am treierat noi?”. Amărăciunea însă e curmală pentru moment fiindcă Becker, cărușajul, a venit cu o nouă încălțătură.

Batoza a pornit din nou. Cupete se golește și se umple din nou cu boabe. Recolta e bună, deși colectivitățile din Fintinele au cultivat pentru prima dată rapiță și încă pe 15 ha. În problema producției la hectar sînt mai multe controverse. Dittiger susține că producția va fi sub 800 kg fiindcă în unele locuri rapița a fost mîncată de apă; Vodri și Tukarm sînt pentru cel puțin 800 kg. Oancea susține 900 kg. Cineva s-a pronunțat chiar pentru 10 mîji.

Cine are dreptate vom vedea peste o zi la terminarea treieratului. Doamne! ce toată deprelate asupra faptului că au pornit batoza printre primii din raion.

Profitînd de zilele frumoase

Timpul favorabil a făcut ca în vremea din urmă activitatea turistică din orașul nostru să se înviorzeze mult.
În zilele de 9—10 iunie Oficiul de turism din Arad, a organizat mai multe excursii bine reușite.

Tot în această zi la Cabana Insula Mureșului s-au perindat peste 200 de excursioniști din oraș. Cabanela bine aprovizionată și amenajată au oferit turiștilor un loc plăcut de odihnă și mese consistente la un preț redus. Ei au făcut plimbări prin împrejurimi, băi de soare, iar seara au dansat.

Astfel, un grup numeros de salariați de la uzinele „30 Decembrie” și întreprinderea 4 con-

strucții Arad, a plecat la cabana „Căsoala”, iar un alt colectiv de 30 de turiști de la uzinele „Gheorghe Dimitrov” s-au dus la Debellagora. Excursia cu bicicletele ce s-a făcut în ziua de 10 iunie la Păuliș, a numărat 30 de participanți de la diferite întreprinderi și instituții din orașul nostru.

S. G.

Cresc noi cadre sanitare

În perioada examenelor în școli medicale întotdeauna o atmosferă caracteristică; foarte asemănătoare de la un an la celălalt, de la o școală la alta.
Această atmosferă bine cunoscută și întîmpină dacă îi treci pragul în aceste zile și la Școala profesională de surori medicale de pe bulevardul Antei Popovici. Pretutindeni, în grădina de cursuri, în dormitoare, în sălile slau grupuri, grupuri de eleve și halate albastre cu cărți în mîni, se auză zgomotul materiei. Ele vor ca și în examenul de boli interne, care le stă în fața să se prezinte la fel de bine ca și la cele date pînă acum.

Între unii din dormitoare. Surorile galbene și portocalii de lîină se acoperă păturile, dau întregii înșulețuri o înfățișare luminoasă, însoțită de zgomotul împănării cu vreo câteva colege pe surorile Aurelia și Zenovia Popa, două fete vitoare și „gentile” care au terminat anul II și dau examenul de diplomă.

La întrebarea cum de s-au hotărît să devină surori medicale, Zenovia Popa a răspuns:

— Citeva fete de la noi din sat au învățat aci, ne-au povestit despre școala aceasta. M-am sfătuit cu sora mea și ne-am gândit că și noi am putea să învățăm. Mot

că ne atrăgea perspectiva de-a îngriji bolnavii. Aceasta a fost cu doi ani în urmă și acum iată-ne la examenul de diplomă.

— Parecă ne pare rău că s-a isprăvit atît de repede școala — interveni Aurelia. A fost foarte plăcut și în cei doi ani am învățat mult.

— Considerați că sînteți destul de pregătite pentru a face față unei munci de răspundere cum este cea de soră? — le-am întrebat aproape involuntar.

— Vom încerca. În orice caz noi nu considerăm că, odată cu examenul perioada de învățătură a luat sfîrșit, ci vom continua să studiem mai departe. Acum nu mai merge ca înainte. O soră trebuie să fie foarte bine pregătită profesional.

Maturitatea răspunsului lor a dovedit că ele merită toată încrederea.

— Unde ați vrea să fiți repartizate, după examen?

— N-avem nici o preferință anume. Vom merge oriunde cu plăcere; am vrea doar ca să fim repartizate în aceeași localitate.

Am plecat cu convingerea că Aurelia și Zenovia Popa își vor îndeplini cu cinste datoria, vor fi conștiincioase și vor ajuta bolnavilor să se însănătoșască.

TRIUMFUL LUMINII

— 70 de ani de la moartea lui F. N. Ostrovski —

Există în articolele lui Dobrolubov o caracterizare limpede a ceea ce era societatea rusă din vremea sa: „un cimitir al gândirii și volinței omenestii”.

Născut într-o epocă ca aceasta, A. N. Ostrovski a putut cunoaște tragedia existență a celor mulți care nu cunoșteau libertatea și nici demnitatea umană. Copilăria, și apoi tinerețea, și-a petrecut-o, scriitorul de mal înfrunt, în cartierul Zamoscvorec al Moscovei de pe atunci, locuit de negustorime. De aceea, în capodoperele sale dramatice se întâlnesc figuri de negustori, de afaceriști venali pe care li urășii de la primele replici.

Lui Ostrovski îi revine marea merit de a fi pus bazele teatrului național popular rus. Artist realist în toată puterea cuvintului, marele dramaturg a adus pe scenă chipuri de oameni din popor pe care le-a opus figurilor de afaceriști, jecmânilorilor. Acest „vrăjitor al cuvintului”, cum îl caracterizase Gorki, pe Ostrovski, a scris 47 de comedii, drame, cronici istorico-dramatice, a tradus din Goldoni, Shakespeare, Cervantes, Terențiu.

O dată cu anul 1855, dramaturgul, prin apropierea de revista progresistă „Sovremennic” renunță la vechile sale concepții slavofile și la tendința de idealizare a vieții Rusiei patriarhale, a trecutului. Chiar de la prima comedie, „Cel ce seamănă se a-dună”, dramaturgul și-a câștigat o largă faimă literară. Pentru prima oară apăruseră pe scena teatrului rus chipurile hidoase ale negustorilor ghibliviți și despoși. O altă piesă care-l situează pe Ostrovski printre scriitorii realiști, care iau poziție față de modul de viață contemporan este „O slujbă rentabilă”. Prin personajul principal, Jadov, scriitorul ia poziție critică împotriva vechii funcționării slugarnice, afaceriste. Noua forță socială intrată în Jadov, semnifică triumful moral al noului asupra vechiului. Odată început, drumul este continuat de Ostrovski sub semnul izbânzii realismului în literatura rusă. De la viața de boemi jalinici, a actorilor de provincie — din piesele „Pădurea”, „Vinovali fără vin”, „Talente și admiratori” — patriotismul ardent din cronica istorică „Kozma Zaharic Mlin-Suhoruk” etc. la tipurile de nobili și negustori din piesele „Furtuna”, „Fata fără zestre”, „Lupii și oile” etc., dramaturgul a parcurs un drum glo-

rios, de răspicată confruntare a artelor cu realitatea. La intersecția acestor creații se găsește basmul popular dramatizat „Fata de zăpadă” („Sne-guroclka”). Preluând mitul popular al „fetei de zăpadă”, Ostrovski l-a îmbogățit cu figuri poetice noi. Sne-guroclka, fiica lui Moș Gerilă, și a Primăverii, se va topi la căldura dragostei aprinse ce i s-a cuibărit în suflet, plătind astfel cu viața clipele de ferice ce le procură iubirea. Cea mai desăvârșită expresie a trăsăturii folclorice care a străbătut creația sa, o constituie acest mit popular care a inspirat pe celebrii compozitori ruși Cealovski și Rimski Korsakov.

Celebritatea însăși l-au adus-o marele scriitor piesele „Furtuna” și „Fata fără zestre”. Inrudite, ambele drame, de o extraordinară forță artistică, stăruie pe pleoacă în favoarea triumfului luminii, adevărului asupra „împărăției întunericului” societății ruse contemporane scriitorului. Tema lor este comună: emanciparea femeii de sub jugul despotismului familial, de sub acea robie care amenință orice aspirații condamnând la ignoranță, inerție spirituală și abrutizând conștiința umană cinstite, curate.

Și în „Furtuna” și în „Fata fără zestre”, pe fondul aparent liniștit al peisajului Volgăi cu tămuri înverzite și adumbrite — au loc furtuni, drame umane: Katerina, din prima piesă, se sinucide (se aruncă-n riu) ne mai putând îndura despotismul, samavolnicia Kabanihăi, de al cărui fiu mărginit, pe care nu-l iubește, a trebuit să-și lege soarta. Larisa, din cea de-a doua piesă, încearcă o tentativă de sinucidere, dar lipsindu-i energia, renunță, ca în cele din urmă să fie împușcată de soțul ei, Karandîșev, pentru care nu simte nimic. Prin moartea acestor două eroine — victime ale afaceriștilor — Ostrovski a protestat împotriva lumii întunericului. Dezvăluirea frumuseții și nobilității spirituale a oamenilor simpli, cinstiți și consacrați pe dramaturg ca un creator de mare valoare.

Afaceriștii oameni fără scrupule, în care banul a înăbușit orice sentimente umane — Dicol („Furtuna”) Knurov și Vojevato (Fata fără zestre), Berkutov (Lupii și oile) — sînt înfățișate asemenea unor cavaleri sumbri al agoniei. Reafirmându-și artistic dreptul omului la ferice, libertate și dragoste, Ostrovski a chemat la luptă prin exemplul strălucit

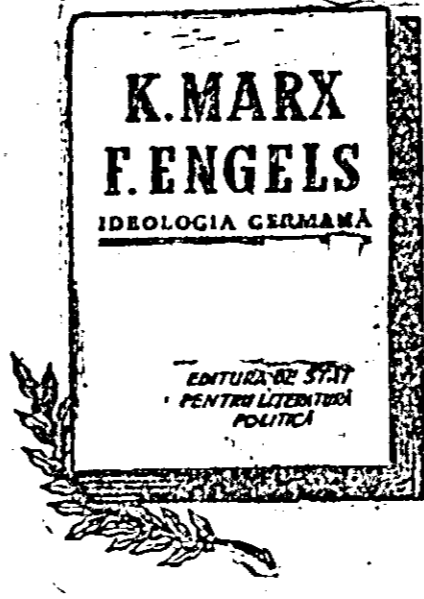
al Katerinei, prin protestul ei zgudul-tor împotriva iobăgiei spirituale.

În măiestria scriitorului de a reliefa dramatismul situațiilor scenice, rezidă marea forță a pieselor sale. Acțiunile dramelor se desfășoară potrivit necesității interioare a celor care poartă pe umeri drama vieții. Peisajul, contrastele, caracterele, puternica lor individualitate, toate converg spre deznodământul final al acțiunii, în mod ascendent, gradual.

Arta lui Ostrovski este asemeni unei raze strălucitoare care a pătruns în „împărăția întunericului” vremii sale, pentru a scoate la iveală adevărul, pentru a face să triumfe lumina.

I. M.

Apariut

CITĂ NEPĂSARE!

Un bărbat loc-mai leșise din curte când ajunse lângă clădirea cu pricina. Clădirea se afla în aceeași curte cu locuința cetățeanului și mă simți obligat să-l întreb: — Aș vrea să vă vizitez casa de a-lătur. I mi puteți deschide? Plicislii, îmi răspunse că nu-i nevoie. — E tot timpul deschisă.

Și, fără să mai întoarcă capul, în-călecă pe biciclete. Nemaiașind alt-ceva de făcut intră. În dreapta o casă îmbătrînită. Mă mir cum o mai biruie înche-turile. În stînga clădirea cu pricina, parcă înadins așezată față-n față cu cealaltă. Pe din afară arată solidă, ridicată pentru veșnicie. Impinse ușa dublă, care intra-adevăr era deschisă și mă pomeni într-o cameră spațioasă și nemobilată. „Doar două, trei dulapuri încaute cu lacăt. În dreapta și-n stînga dădeau două uși în alte două camere. Mă aflam în sala de sport, — așa mi-o descriese tovarășul Carol Kogler. În dreapta o li biblioteca. Nu găsi însă nici urmă de așa ceva. În schimb camera din stînga mi-a produs o impresie confuză și nu puteam pricepe unde mă aflam. Aducea a salon de primire din vechile case boierești scăpătate. În aer plutea un iz de muzeu. Peste tot mobilă veche, relicve de familie. Într-un colț un scrin, cit un șterf dintr-un cerc, terminat cu pleoicare în labe de leu, extrem de scurte. Alături o oglindă masivă. Rama-l lată era sculptată în coloane suple. Decorul se completa cu o masă rotundă, cojită, din lemn de esență tare cu ornamente bogate și cu cincii fotolii, în trei chipuri, desumilate. Adevărate rarități. Nu mă îndolese că pentru un anticar ar fi prezentat obiectul unui interes neobișnuit. Eu însă căutam altceva.

Atmosfera de muzeu era dezacordată de un dulap înform, prost vopsit. M-am apropiat și l-am examinat mai îndeaproape. Era deschis. Înăuntru se aflau cărți, tipărite relativ recent, într-o plorescă neorînduită. Lată dezlegarea enigmei. Mă aflam deci în camera unde intenționasem să ajung. Se vede doar că biblioteca și schimbase camera. Fără să vreau făcui o asociație între ușile deschise, de la intrare și de la dulap. În orice caz camerele arătau mai bine decît în trecut. Cineva spunea că timp de câteva luni de zile nici nu aveau ferestre. Fuseseră la reparat, la sfatul popular orășenc. Nici acum nu erau toate la loc. Sub o ferestră se vedeau urme de ploaie. Vopseaua se spălese.

Cu toată bunăvoința de a mă entuziasma, planurile tovarășului Kogler nu-mă mai inspirau. Clădirea era pur și simplu părăsită. Mai văzusem una la fel în Micălaca. Pe frontispiciul ei scrie „Casă de cultură”. Cit neadevăr. În curte cresc mărcini, iar prin ferestre bate vîntul. Și aici, din nefericire, mă aflam la un club, la clubul căminului cultural „M. Eminescu” din Gal.

„Cum li turcul și pistolul” zice un proverb. Noi am putea spune cum sînt oamenii așa-i și căminul. Pe la căminul cultural din Gal s-au perindat în ultimii ani o grămadă de directori, sfîrșind cu Ioan Birta și Elena Bîldaru. Ce oameni sînt ei o putem afla vizitînd căminul și clubul. Să descriem și căminul? Nu cred că-i necesar. Se află într-o stare dep-lorabilă.

„Oamenii se dezobîșnuseră să mai meargă la cămin. Acesta nu mai avea decît o activitate sporadică. Nimeni nu-l mai îngrijea. Intrase în paragină. Pierduse demnitatea. Păcat. Mă purta doar numele lui Eminescu. Abia noli deputați ai cartierului, aleși în anul acesta, și directorul căminului, Carol Kogler, își reamîntî-seră de cămin. Au discutat cu cetățenii și au ajuns la convingerea că trebuie să se facă ceva. Au hotărît și ce trebuie făcut. S-a și făcut ceva. Doar ceva... din atîtea și atîtea. Cîtă ușurîntă mai există însă în felul de a privi rezolvarea acestei probleme. În câteva luni de zile nu s-a reușit să se pavoazeze măcar întor-ul. O li greu începutul? S-a dovedit, atît de multă nepăsare față de cerințele elementare ale locuitorilor Galului, de a primi o carte, o sală de sport, prilejul de a-și forma o echipă artistică.

Mal putem oare admite mult timp ca inactivitatea și neglijența să a-jungă pînă a fi identificată cu atîtu-dinea retrogradă, să cultive prin ele înșele, concepțiile învechite, aruncate la lada de gunoi, simbol reprezentate prin sala de „muzeu” a clubu-lui.

I. POPA

Condițiile de admitere la Școala tehnică de hidroameliorații din Lipova

În cadrul centrului școlar agricol din Lipova, va funcționa în anul școlar 1956/1957

ȘCOALA TEHNICĂ DE HIDROAMELIORAȚII cu o durată de școlarizare de 2 ani, care pregătește personalul tehnic necesar sectorului de hidroameliorații pentru executarea lucrărilor de irigații, desecări, îndiguiuri, conservarea și ameliorarea terenurilor agricole și silvice etc.

Absolvenții școlii primesc calificarea de: **TEHNICIAN HIDROAMELIORATOR** și vor lucra în producție ca ajutoare directe ale inginerilor de specialitate, în cadrul întreprinderilor de stat ce protejează și execută lucrările de hidroameliorații.

La această școală se primesc în anul I absolvenți și absolvenți ale școlilor medii de 10 ani cu examen de maturitate, în vîrstă de 17—25 ani.

Inscrierile se fac pînă la data de 30 august 1956, la sediul școlii din Lipova, str. Bugariu nr. 5, pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere (copie legalizată).
- b) Diploma de maturitate.
- c) Certificatul de sănătate cu rezultatele analizei sîngelui și fîdoscopiei pulmonare.
- d) Declarația tip, din care să relasă starea materială a candidatului.
- e) Dovada situației militare pentru candidații care au depășit vîrsta de 20 ani.

Primirea elevilor în această școală se face fără examen de admitere în urma unei vizite medicale, în limita sarcinilor de școlarizare și în urma mediilor obținute la examenul de maturitate.

Lista candidaților admisi se va afișa la sediul școlii în după amiaza zilei de 31 august 1956. Elevii școlii pot primi burse de stat de 230 lei lunar în condițiile stabilite prin H.C.M. nr. 1688/1951, în conformitate cu prevederile H.C.M. nr. 237/1955.

Elevii care doresc să locuiască în căminul școlii și să ia masa la cantină vor specifica acest lucru în cererea de înscriere.

INSTIINȚARE

Secțiunea financiară a raionului Lipova aduce la cunoștința locuitorilor care domiciliază în orașul Arad și au proprietăți agricole în Ghloroc, Cuvin, Miniș, Păuliș, Barațca și Cladova, de a se prezenta în fața Comisiilor de impunere a agricol, pentru a declara sursele de venituri pe anul 1956.

Comisiile lucrează după următorul itinerar:

Cuvin în zilele de 14—19 iunie 1956; Miniș în zilele de 19—21 iunie 1956; Păuliș în zilele de 22—26 iunie 1956; Barațca în zilele de 27—28 iunie 1956; Cladova în ziua de 29 iunie 1956.

Cel care nu se vor prezenta vor fi impuși din oficiu.

Difuzorii voluntari de presă din orașul Arad sînt convocați a se prezenta la ședința de analiză anuală ce se va ține la Comitetul orășenc P.M.R. camera 37, în ziua de 19 iunie, orele 17 după masă.

La această ședință de analiză sînt invitați a luat parte și responsabilii cu agitația și propaganda din organizațiile P.M.R. din orașul Arad.

Se aduce la cunoștința întreprinderilor și instituțiilor din orașul Arad, că începînd din 18 iunie a.c. ziarul central sosesec de la București în orașul Arad prin avion.

Recomandăm din programul posturilor noastre de radio, azi, 14 iunie 1956:

TEATRU, LITERATURA, CONFERINȚE

18,00 Conferința: „Despre limitele producției în gospodăria țărăneasă

MUZICA POPULARĂ

10,00 Orchestre de muzică populară românească (pr. I).

12,15 Cîntec și jocuri populare din diferite regiuni ale țării (pr. I).

15,05 Melodii populare românești (pr. II).

15,35 Din cele mai cunoscute melodii populare românești (pr. I).

18,15 Muzică populară suedeză (pr. I).

21,30 Muzică populară românească (pr. II).

MUZICA UȘOARĂ, DE OPERETĂ ȘI DE DANS

7,40 Concert de dimineață (pr. II).

14,05 Muzică ușoară (pr. II).

14,48 Concert de estradă (pr. I).

16,00 Muzică interpretată de amatori (pr. II).

17,30 Muzică din operele lui Moliere (pr. II).

18,22 Muzică ușoară (pr. II).

20,45 Cîntă Gică Petrescu (pr. II).

23,15 Muzică de dans (pr. II).

MUZICA SIMFONICĂ, DE CAMERĂ ȘI DE OPERĂ

9,00 Mic concert simfonic (pr. I).

11,20 Opera „Directorul de scenă” de Mozart (pr. I).

13,05 Simfonia a III-a în Mi bemol major „Eroica” de Beethoven (pr. I).

15,30 Arii din opere interpretate de Arta Florescu (pr. II).

16,45 Lieduri de Hugo Wolf (pr. II).

17,00 Muzică de cameră de Tudor Ciortea (pr. I).

23,00 Concert Ravel (pr. II).

Șezătoare literară

În ziua de sîmbătă, 16 iunie, la orele 18,30, va avea loc la biblioteca Palatului cultural o șezătoare literară, organizată de Cercul literar „Al. Sahia”, din localitate, în cinstea apropiatului Congres al scriitorilor din R.P.R.

Cu acest prilej, vor citi din lucrările lor, membri ai cercului Al. Popescu, M. Micu, D. Rachici, I. Jivan, D. Simleanu, Stela Gabor, I. Olaru, Hortenzia Turuc, Ecaterina Babac, C. Năsturaș.

Actori al Teatrului de stat își vor da concursul la reușita acestei șezători literare.

Invitațiile se găsesc la Ages, Biblioteca Palatului cultural, Cercul literar „Al. Sahia” (Tel. 3635).

Asigurările de stat în sprijinul țărănimii muncitoare

În bugetul de Stat al R.P.R. pe anul 1956, votat de Marea Adunare Națională, este prevăzută suma de 4.224,5 milioane pentru dezvoltarea agriculturii și silviculturii. Această cifră oglindește importanța deosebită pe care o acordă partidul și guvernul dezvoltării continue a agriculturii. De asemenea, credite în valoare de peste 210 milioane lei vor fi alocate pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole.

Pe lângă aceasta, gospodăriile agricole colective, precum și gospodăriile țărănești individuale primesc sprijin din partea statului și prin asigurările de stat.

În raportul Ministrului Finanțelor asupra proiectului de lege pentru aprobarea bugetului se arată că pentru anul 1956, din primele de asigurare, Administrația Asigurărilor de Stat ADAS a prevăzut o sumă de peste 200 milioane lei pentru plata despăgubirilor, iar pentru realizarea măsurilor de prevenire a incendiilor și de combatere a epizootiilor se pune la dispoziția sfaturilor populare suma de peste 58 milioane lei.

Asigurările de Stat au fost create pentru a veni în sprijinul oamenilor muncii de la oraș și sate, ale căror bunuri au fost distruse sau vătămăte de calamități ale naturii sau accidente. Cu ajutorul despăgubirilor ce le

primește de la ADAS ei își refac gospodăria și pot astfel să muncească mai departe pentru a-și făuri un trai tot mai bun. O altă funcție importantă a Asigurărilor de Stat este aceea de prevenire a efectelor acțiunii calamităților naturii. Asigurările de Stat varsă anual din încasarea primelor de asigurare o cotă în bugetele sfaturilor populare pentru finanțarea măsurilor de prevenire și combatere a incendiilor și epizootiilor.

De asemenea prin asigurările facultative de persoane, Asigurările de Stat întăresc bunăstarea materială a cetățenilor. Asigurarea de viață este o completare importantă la sistemul asigurărilor sociale, pe care fiecare cetățean o poate obține printr-o mică economie în bugetul său personal.

Inițiată în anul 1952, Administrația Asigurărilor de Stat ADAS, prin despăgubirile plătite și prin fondurile vîrsate în bugetele sfaturilor populare, a dat un ajutor prețios asigurărilor și în special țărănimii muncitoare.

Asigurarea contribuie la menținerea continuității procesului de producție. Importanța ei educativă este mare, asigurarea impune colectivității și asiguraților individuali o atitudine plină de grijă față de proprietatea obștească și cea personală.

Statul, prin Asigurările de Stat, a

creat o serie de avantaje țărănilor muncitori. Astfel, se face asigurarea gratuită a șepetului tînar din gospodărie, iar pentru bunurile proprietate a muncitorilor, colectivităților și întovărășirilor se acordă reduceri pînă la 50 la sută din primele de plată.

Dezvoltîndu-și din an în an activitatea, pe baza bogatei experiențe sovietice, Administrația Asigurărilor de Stat ADAS a obținut și în anul 1955 rezultate rodnice care i-au adus o încredere sporită a maselor largi de cetățeni. În anul 1955 au fost cuprinse în asigurare bunurile a circa 4 milioane de gospodării individuale, a mii de gospodării agricole colective, cooperative, întreprinderi etc.

În cursul anului 1955, Asigurările de Stat au plătit despăgubiri la sute de mii de asigurați, în mare majoritate țărani muncitori.

În regiunea noastră au fost despăgubiți în anul 1955 peste 23 de mii de asigurați pentru pagubele suferite în urma pieririi animalelor, a pierderii înregistrate la culturile agricole și clădirile gospodăriilor lor.

Astfel, în raionul Lugoj au fost despăgubiți peste 200 de asigurați care au suferit pagube la clădiri, în raionul Mehadia în urma calamității naturale prin inundație, au fost despăgubiți peste 60 de dăunați cărora li se distruseră gospodăriile.

Un număr de gospodării colective

ale căror bunuri au suferit de pe urma calamităților naturii, au primit despăgubiri din partea Asigurărilor de Stat, de ex.: G.A.C. „Flacăra” — Stăndrei, raionul Timișoara a primit lei 21.712, G.A.C. „Ilya Ehrenburg” — Stăuca, raionul Lugoj a primit lei 22.575, G.A.C. „6 Martie” — Nevrincea, raionul Făget a primit lei 31.320.

În raionul Arad au fost despăgubiți la asigurări obligatorii un mare număr de asigurați. Printre aceștia este și G.A.C. „Hristo Botev” — Vinga care, pentru mortalitate la ovine, a primit suma de lei 5.400. Țărăni muncitori Moș Gheorghie, Anghelina Nicolae, din comuna Zădăreni, Moraru Crăciun din comuna Mîndruoc au primit suma de lei 700 fiecare pentru bovinele moarte. La fel Iatko Ecaterina din comuna Șirli satul Gașca, pentru dauna parțială la casa a primit suma de lei 3.070.

În baza regulamentului nr. 11 din 1955 proprietarii de animale, pot încheia asigurări facultative suplimentare, individual și în grupuri care dacă sînt peste 20 beneficiază de o reducere de prime de 15 la sută. După acțiunile de popularizare s-au încheiat asemenea asigurări în grupuri de cetățeni după cum urmează: 72 la Aradul Nou, 43 la Fintinele, 35 la Zădăreni.

Din asigurări facultative la animale au fost despăgubiți tov. Onița Mihail din Aradul Nou cu 1.600 lei pentru o vacă de rasă comună, pentru o primă de asigurare de lei 30,60 și tov. Grosz Gheorghie din comuna Zădăreni cu 2.500 lei pentru o vacă

de rasă Simmenthal pentru o primă de asigurare de lei 61,21.

De asemenea Administrația Asigurărilor de Stat și-a largit activitatea și la asigurarea facultativă de persoane îmbunătățindu-se condițiile de asigurare, prin reducerea timpului de plată a primelor la asigurări de viață și prin mărirea numărului de combinații de litere la tragerile lunare. La ultimele trageri au fost amortizate polițele următorilor tovarăși: David Adalbert de la Fabrica Iosif Rangheț — 1.000 lei, Iov Gheorghie — 1125 lei, Ardelean Elena — 1.000 lei, Franck Matei — 2250 lei, toți de la fabrica U.T.A., Penzeș Ecaterina de la Fierarul a primit suma de 1050 lei.

În munca pe care o desfășoară Asigurările de Stat au sprijin permanent din partea sfaturilor populare în constatarea și plata despăgubirilor, în popularizarea asigurărilor.

În raportul ministrului Finanțelor asupra proiectului de lege pentru aprobarea bugetului, s-a arătat că organele de asigurare, cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare, trebuie să îmbunătățească și să lărgescă munca cu privire la Asig. de Stat, mai ales prin extinderea asigurărilor facultative și să rezolve la timp și în mod just plata despăgubirilor de asigurare.

Continuînd a-și dezvolta necontenit activitatea, Asigurările de Stat vor contribui la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare și la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraș și sate.

VIAȚA DE PARTID

Pentru îmbunătățirea stilului de muncă al organizației de bază

Adunarea generală a organizației de bază de la fabrica „Teba”, care a avut loc cu câteva zile în urmă, a dezvăluit raportul delegației Partidului Muncitoresc Român la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. Comunității au subliniat prin discuțiile lor însemnătatea deosebită a acestui document și au analizat activitatea organizației de bază în lumina învățămintelor ce se desprind din el. Discuțiile s-au purtat în mod deosebit în jurul problemei activității tuturor comunistilor, întăririi legăturilor fiecărui membru de partid cu masele de muncitori în mijlocul cărora trăiește și muncește, respectării cu strictețe a normelor leniniste ale vieții de partid, precum și a sarcinilor ce se desprind pentru organizația de bază din documentele Congresului al II-lea al P.M.R.

vintul său, tov. Gabriela Csada, a afirmat că în secția unde muncă ea nu există nici un muncitor sub normă; s-au înălțat multe din lipsurile nemotivate de la lucru, fapt ce a dus la creșterea producției și a productivității muncii. E adevărat, mai există și unele lipsuri, dar ele pe zi ce trece sînt înlăturate. Scoțînd la iveală lipsurile existente din activitatea organizației de bază, comunistii au criticat în deosebi atitudinea de pasivitate a unor membri de partid, care nu constituie un exemplu pentru ceilalți muncitori și lipsa de control asupra executării hotărîrilor din partea biroului organizației de bază. — Eu nu lucrez de prea mult timp în fabrică — spunea țesătoarea Iuliana Papp — dar am observat că sînt unii comunisti care au o atitudine pasivă față de producție. Ei se mulțumesc să vină la timp la lucru, să-și îndeplinească planul de producție și mai mult nimic. Uită că în jurul lor muncesc și alți oameni, care au greutăți în muncă, și ca atare nu-i ajută. De asemenea, se duce o slabă muncă politică pentru răspîndirea experienței fruntașilor, ridicarea celor rămași în urmă la nivelul fruntașilor. Ba mai mult, există comunisti care nu sînt exemplu demn de urmat pentru ceilalți muncitori. De ce toate astea? Biroul organizației de bază a scăpat din vedere exercitarea controlului asupra hotărîrilor. Controlul a fost exercitat mai mult de către tovarășii Maria Nistor, secretară, și Eugen Popper, membru în biroul organizației de bază, mai puțin de către ceilalți membri din birou. Vorbitorii au arătat în continuare că viața sindicală e slabă. De luni de zile, membrii comitetului sindical nu au trecut prin secții. Există muncitori care au nemulțumiri, sezează dar nu li se dau răspunsuri. E o greșală că la consfățuirile de producție membrii biroului organizației de bază nu prea iau parte. Mai grav e faptul că atunci cînd muncitorii pun întrebări, nu li se răspunde, sau li se dau răspunsuri care nu sînt pe înțelesul lor. Unii însă, care pun problema mai ascuțit, critică, nu sînt stimulați. Pe de altă parte li se răspunde cam așa: „avem noi grijă să te facem să mai lați la altă ședință”. Asemenea forme condamnabile de înăbușire a criticii n-au fost combătute cu destulă tărie de către organizația de bază, comitetul sindical și conducerea administrativă a întreprinderii. Comunistii au citat fapte concrete de gîltuire a criticii, care nu fac altceva decît să ducă la înăbușirea inițiativei creatoare a maseilor. Ei au remarcat în această ședință atitudinea tovarășilor Bogdan Hudema, inginer, membru de partid, Zoltan Griller și Nicolae Mîndrea, ingineri, care înăbușe critica muncitorilor și a unor membri de partid față de nevoile lor. Comunistii Adalbert Varias, Francisc Dăak, Andrei Gôrgenyi, Ioan Mihaly, Petru Frisch și Ana Török, au criticat atitudinea de pasivitate a unor membri ai organizației de partid față de bunurile obținute, față de ridicarea nivelului politic și ideologic. Ei au arătat că unii membri de partid nu iau

cuvîntul în adunări, iar alții vorbesc mult și în fapte fac prea puțin. Referindu-se la lipsurile conducerii administrative a întreprinderii, ei au arătat că tovarășul Alfred Mittelman, directorul fabricii, dă dispoziții nu întotdeauna destul de gîndite și mai ales exercită un slab control în secții. Unii membri de partid, în cuvîntul lor, s-au referit la faptul că nu în toate sectoarele de activitate munca politică s-a ridicat la nivelul sarcinilor actuale, fapt ce a influențat negativ asupra întăririi legăturilor cu masele. Unor comunisti li s-au reparat sarcini prea multe, în timp ce alora nu li s-a dat nici o sarcină. Luînd cuvîntul tovarășul Ludovic Pecican spunea: — Cu toate că hotărîrile se iau de către majoritatea comunistilor, în adunările generale, și de către majoritatea membrilor biroului organizației de bază, controlul asupra îndeplinirii lor e slab, mai ales în ce privește organizarea și desfășurarea muncii politice de masă. De pildă, tovarășul Ladislau Kiss, care răspunde de instruirea agitatorilor de la sectorul energie, nu se interesează de îndeplinirea sarcinii respective. Iată cum s-a făcut aici un instructaj. Ca să vedeți superficialitatea! Pentru una din zile s-a planificat instruirea agitatorilor. Tovarășul Alexandru Fritz, inginer, trebuia să le vorbească despre creșterea productivității muncii. La ora fixată s-a prezentat și în fața agitatorilor a vorbit vreo patru minute, după care a plecat spunînd că e grăbit. Tot atunci tovarășul inginer n-a uitat să amintescă că va reveni altădată. A trecut mult timp și „altădată” n-a mai venit nici pînă astăzi. Superficial și fără prea multă răspundere sînt reparatizate sarcini concrete membrilor de partid. În timp ce tovarășul Ioan Mihaly, maestrul filator, are vreo șapte sarcini tovarășii Pavel Szentes și Iosif Tincu n-au primit nici una din partea organizației de bază. Din cauza nefostirii criticii și autocriticii la timp, unii membri de partid au căzut în abateri grave. Așa de pildă, tovarășa Tereza Gômböri, în fața muncitorilor se umfla în pene că e membru de partid, dar nu vedea prin nimic această calitate. Pînă la urmă a ajuns acolo că și-a înșușit unele materiale din avutul obștesc. Asemenea abateri sînt condamnate de către Statutul partidului nostru și de aceea, organizația de bază are datoria să ia măsuri împotriva acelor care abuzează de calitatea de membru de partid. Conducerea și îndrumarea de zi cu zi a organizației U.T.M., desfășurarea largă și multilaterală a muncii politice printre tineri, constituie o datorie de competență a organizației de bază. Vorbînd despre această problemă, comunistii au subliniat că în conducerea U.T.M. s-au făcut progrese, dar mai sînt încă lipsuri serioase. Vorbînd despre activitatea organizației de partid, tovarășul Andrei

(Continuarea în pag. 4-a)

Cînd lipsește spiritul de răspundere

Nu în toate unitățile comerciale de stat conștient de reclamații este privită ca un mijloc de îmbunătățire a muncii. La sezisa era unor cetățeni în legătură cu atitudinea necuvințată față de cumpărătorii a gestionarilor Ghizela Munteanu și Ioan Hălmăgean, de la magazinul I.C.S. „Universul” trecute în conștient de reclamații, au fost date răspunsuri superficiale. Reclamațiile care vorbeau despre unii ospătari și canagii, care practică suprapețuri și favoritisme față de consumatori, trecute în conștient de la restaurantul „Victoria”, nici n-au fost luate în considerare. Sezisiările trecute în conștient de reclamații de la restaurantul „Dunărea” care scoț la iveală comportarea necivilizată a unor ospătari față de consumatori, au fost trecute cu vederea pe considerentul că... după fiecare reclamație a fost alcătuită și cîte o „contra-reclamație”, iar la alte sezisiări, s-a trecut răspunsul că... cetățeanul a fost beat.

Sport Spartachiada de vară

Ne apropiem de sfîrșitul primei etape a marelui competiții de masă, Spartachiada de vară. De aceea fiecare colectiv sportiv trebuie să dea un „ultim asalt” pentru mobilizarea unui număr din ce în ce mai mare de participanți. Deși pînă acum numărul de participanți din orașul nostru se ridică cu mult peste 10.000, totuși, țînînd seama de posibilități, el nu este suficient. Trebuie să amintim că unele colective au o preocupare în această direcție și ca rezultat obțin zil de zi noi succese. Astfel, la colectivul sportiv „Progresul”, unde tovarășii Popescu muncesc neobosit pentru antrenarea a tot mai mulți tineri, numărul participanților la întrecerile Spartachiadei de vară depășește cifra de 1.300. Zilnic poți vedea la baza sportivă „Progresul” întreceri de fotbal, volei, unde tinerii participanți își dispută înțietatea. Aceeași animație vie există și la colectivul sportiv Voința unde numărul participanților crește pe zi ce trece. Timpul scurt care a mai rămas trebuie folosit pentru terminarea grabnică a concursurilor prevăzute în prima etapă, a Spartachiadei de vară. Zilele acestea, s-au organizat în cadrul Spartachiadei de vară o serie de întreceri la fotbal. Iată cîteva din rezultatele obținute: Echipe Poligrafice—Statul popular orașenesc 2:1; cooperativa „Autouniversal”—cooperativa „Coopmetal” 1:1; cooperativa „Decorativa”—cooperativa „1 Mai” 17:0; cooperativa „Coopmetal”—cooperativa „Solidaritatea” 5:0; cooperativa Oțelului—cooperativa „1 Mai” 9:0. Tot în cadrul Spartachiadei de vară a avut loc înțietirea dintre echipele cooperativa „Autouniversal”—cooperativa „Decorativa” care s-a terminat cu scorul de 2:0.

Creșterea de noi cadre la cooperativa „Oțelul”

Pentru a crește noi cadre de meseriași, la cooperativa „Oțelul” în anul trecut au fost angajați 21 de tineri să învețe meseria de strungar. Ucenicii li s-au creat condiții bune pentru a-și însuși meseria. Ei urmează de trei ori pe săptămîna un curs teoretic la Școala profesională nr. 2, iar trei zile pe săptămîna fac practică, în atelierul cooperativei pe lângă cei mai buni meseriași. Aceștia, pe bază de contract, și-au luat angajamentul să-și învețe cit mai bine meseria de strungar. Printre ucenicii care și-au însușit pînă în prezent meseria, alți din punct de vedere practic cit și teoretic, sînt Pavel Bolchiș, Ioan Gul și Nicolae Lupaș. Dar dacă acești ucenici fac cînte cooperativei, nu aceiași lucru se poate spune și despre ucenicii Dumitru Ilisie, Francisc Vormittag, Tiberiu Mișuța, care lipsesc nemotivat de la școală și sînt nedisciplinați. ILIE VARGUȘ, coresp

Mai e mult de așteptat?

Mare le-a fost bucuria celor peste 700 muncitorii ceteriști din stația Arad, de la Atelierul T.C.-5, de la Revizia de vagoane și din alte unități C.F.R. care la masa la cantina din stația Arad, cînd li s-a promis că în ziua de 1 Mai 1956 vor fi serviți în noul local al cantinei. Dar deși a trecut și luna mai și

sîntem aproape de jumătatea lui lunie, cantina nu a fost mutată încă din cauza unor mici lucrări de amenajare a noului local. Muncitorii ceteriști se întrebă, pe bună dreptate: cînd au de gînd forțurile în drept să-și îndeplinească promisiunile? I. DARULA, coresp.

Asigurarea bazei furajere în comuna Șiria

Comitetul executiv al statului popular din Șiria acordă atenție asigurării bazei furajere pentru reproducătorii aflați în stațiunea de montă. Problema asigurării furajelor pentru reproducători a fost pusă încă din timpul însămînțării lotului zootehnic și arabilului din izlaz. Însămînțate la timp culturile din lotul zootehnic se prezintă bine. Orzul și ovăzul mare, iar de pe acum o producție mare, iar porumbul, în parte prășit, promite același lucru. Arabilul din izlaz a fost de asemenea arat și însămînțat la timp cu orz de toamnă și secară furajeră, 56 ha din arabilul din izlaz au fost împărțite — la propunerea comitetului cetățenesc pentru gospodărirea fondului zoopastoral — proprietarilor de animale (bovine și cabaline). În urma împărțirii acestui suprafețe, fiecare proprietar de cal și bovine l-a revenit ote 0,25 ha pentru care a copleșta plătesc taxa de 80 lei, calculată la hectar. Pe această suprafață s-a pus mohor, porumb furajer și borcog. Gospodăria colectivă din Șiria a primit 39 ha din arabilul din izlaz pentru a cultiva furaje necesare animalelor din ferma zootehnică a gospodăriei colective. Din păcate conducerea gospodăriei colective a găsit de cuviință să dea altă destinație unei părți din acest teren, însămînțînd 5 ha cu cîneșă care... în nici un caz nu oferă nutreț pentru animale. Asigurarea furajelor nu s-a oprit numai aici și s-a trecut la recoltarea nutrețului. Astfel, toată lucerna din lotul zootehnic și arabilul din izlaz a fost tăiată, uscată și depozitată, iar trifoiul de asemenea a fost recoltat și în curînd va fi depozitat în colna de la stațiunea de montă comună. În arabilul din izlaz s-au însămînțat 30 ha cu secară. Din această suprafață, 6 ha s-au oprit pentru producerea de sîmînță, iar 10 ha de secară furajeră au fost recoltate. Comitetul executiv al statului popular și comitetul cetățenesc pentru gospodărirea fondului zoopastoral au datoriat să ia măsuri pentru recoltarea secarei furajere care a mai rămas. Amnarea recoltatului, acum cînd secara este în spic, duce în mod inevitabil la obținerea unui lip deprețiat, cu o slabă valoare nutritivă. Fondul zoopastoral din Șiria nu se limitează la alt. În comună există o suprafață de 1.358 ha pășune din care 583 ha pășune de deal. Pe pășunea de șes s-a introdus pășunatul rațional, pe tarlate și speciile de animale. Tarlatele alcătuite în suprafață de 40—50 ha sînt despărțite de drumurile de acces care duc pe cîmp. Rotația animalelor pe o parcelă se face la interval de 5—6 zile. O mențiune: porcii și găștele au o parcelă în imediata apropiere a comunei. Pentru ca producția de masă verde să fie mai mare, în primăvara acestui an țărani muncitorii din comună, în frunte cu deputații și membrii comitetului cetățenesc pentru gospodărirea fondului zoopastoral, au împrăștiat mușuroaiele și curățat pășunea. Lucrările însă nu s-au făcut decît pe o suprafață relativ mică. Reproducătorii aflați în stațiunea de montă comună sînt bine îngrijiți, frumoși, dovadă că îngrijitorii își fac datoria. E de dorit însă ca tovarășii din conducerea comunei să nu mai tîrăgăneze începerea lucrărilor de reparare a construcțiilor stațiunii de montă. Este necesar ca la stațiunea de montă să existe mai multă rînduială. Aceasta se cere la amplasarea viltoarelor șire de pale și fin, la curățirea bazinului de colectare a urinei. Socotim că trebuie să se dea mai multă atenție întreținerii bazinelor unde se face îmbăierea oilor, bazine care sînt pline de apă murdară, unde broaștele își duc viața în tîlnă. E bine să se ia măsuri și pentru îndepărtarea norului care există în jurul stîlînii și a băii pentru oi și repararea pardoselii din grajdul taurilor.

Pe marginea unei broșuri...

Despre păreriile unor buni gospodari

Este ora 7. Pe poarta uzinei „Gheorghe Dimitrov” se perindă și tîri de muncitori. Printre muncitorii care intră în uzină se află și inginerul Vasile Florea. Este un om vioi, zăpădit, cu o glumă bine plasată, dispus întotdeauna la vorbă. Astăzi însă este mai bine dispus ca în alte zile. Tot vorbește celor din jurul lui de tînguirea unui șuvoi de apă, al unui plîșăș care s-a scurs în mare: — Val... ce neînsemnate sînt cele câteva picături mitite pe care le-am vărsat în apa nemăsurată a urășiei mării. — Nu te întrista băteie — li zise marea. Firușorul tău, laolaltă cu apa celorlalte izvoare, poartă corăbiile mari, cu catarguri înalte... — Da, ai dreptate, — li răspunde de alături un om în vîrstă — cu care în învălmășeala oamenilor nu am putut face cunoștință — bătrînii, în vremea mea spuneau așa: „picătură, strop cu strop, fac al mărilor popo”. Mulți au ris de istorioara povestită de inginerul Florea — care nu era decît un fragment din fabula „Pirlășul” de Fay Andras. Dar ce l-a făcut oare pe inginerul Florea să-și înceapă ziua cu o povestire atît de puțin obișnuită prin subiectul ei? Mulți și-au pus această întrebare, și poate unii s-au simțit „atacați subtil” pentru niște scule care le-au distrus în ajun, pentru beca care a aris nestîngherit într-un

birou al planificării „cîlții nopțica de mare”, sau pentru cine știe ce risipă. Cîte broșuri nu stau în rafturile bibliotecilor... De pe unele se scutură praful. Îndeosebi oamenii s-au obișnuit să citească opere alcătuite din mai multe volume, de preferință romane bine înșălate pe cîine știe ce conflict literar. Dar la bibliotecă broșurile se sîrîng pe rafturi. Printre broșurile noi care au sosit la bibliotecă uzinei se află și una intitulată: „O seamă de fapte despre centimetrul-metri, gram-tone; secundă-zile”. Și iată că odată cu broșura au sosit și cîteva delegații ai Editurii Consiliului Central al Sindicatelor pentru a organiza o consfățuire pe marginea acestora. De data aceasta broșura a fost difuzată în uzină la muncitori, tehnicieni, ingineri și a fost citită, cum puține broșuri au fost citite, așa că am putut obține multe păreri: Tov. Inginer VASILE FLOREA: — „Stilul broșurii mi-a plăcut. Tonul ce-l întrebunțeză autorul pentru dezvăluirea greșelilor ce trec neobservate adesea; este un ton dulce. Ea este în același timp, în cele șapte capitole ale sale, lipsită de rigiditatea cu care autorii celor mai multe broșuri și articole de ziare s-au obișnuit să trateze problema preluării de cost, a productivității muncii, a economiilor. Rolul educativ al broșurii este cu atît mai mare cu cît tratează

toate aceste probleme înmănușiate. Eu unul am citit-o cu multă plăcere și am învățat multe din ea”. Tov. Inginer LUCIAN ȘICLOVAN: „Broșura mi-a plăcut. Pline de înțeles sînt rîndurile ei. Multe exemplificări îmbrăcate sub același schelet se potrivesc de minune și uzinelor noastre. În consfățuirea din ziua de 21 mai — în care am făcut un referat pe marginea broșurii actualizat cu cifre și date din uzină — mulți muncitori și tehnicieni au scos la iveală lipsuri mărunte însă de mare importanță. Astfel de broșuri vrem să citim”. Tov. IOAN ȘICLOVAN, tînichigiu în secția Finisaj: „Din broșură am învățat să prețuiesc toate căile ce duc spre economii. Și la noi sînt destui din aceia pe care autorul broșurii l-a zugrăvit în cuvinte pline de haz. Căile tratate de această broșură pentru realizarea economiilor mă vor ajuta în muncă”. Iată părerea unor cititori. Dar să vedem acum cîteva din aspectele de la uzinele „Gheorghe Dimitrov” pe care vorbitorii le-au scos la iveală cu ocazia consfățuirii. De cîte ori trece prin dreptul centrului de forță tehnicianul Ioan Rusan dă nemulțumit din cap. Prin gurile din fața centralei de forță și prin alte puncte, la „Forjă” în special, se observă o pierdere însemnată de aburi. Ce importanță au aburii care se pierd s-ar putea spune? Dacă

luăm în considerație părerea tovarășului Rusan aburii ce se pierd ar putea fi folosiți pentru încălzirea apei, sau în secțiile care în acel moment au nevoie de el, dar din cauză că el se ırosește în unele secții, alte secții nu pot lucra cu toată capacitatea, presunea neliînd corespunzătoare. Apoi dacă socotim combustibilul care se consumă pentru producerea aburului ce se pierde s-ar putea economisi lunar mii de kilograme de cărbuni și păcură. Tovarășul Rusan a propus să se revizuiască ventilele în secții și să se studieze posibilitatea captării acelor pierderi de aburi. — Și deșeurile pot fi folosite — și-au exprimat părerea unii tovarășii din secția boghiuri. Iată cum: piesele mici pot fi croite din deșeurile rămase din croitul pieselor mari. Așa se pot confecționa toate guseurile, boghiurile, talpa inferioară și superioară a inimii de la traversa frontală a boghiurilor și alte piese la vagonul clasă. Prin folosirea deșeurilor de tablă în secția boghiuri se poate economisi la fiecare vagon clasă circa 80 kg tablă de diferite dimensiuni. — Să se stingă focul care arde de geaba în sală, a spus printre altele un tovarăș la consfățuire. Risul și voia bună ce s-au pornit nu au umbrit de fel faptul că becurile care ardeau în sală în acel moment, ore în șir, fără folos, reprezentau o pagubă. Acest lucru se întîmplă și în secția „Boghiuri”, după cum a remarcat și tehnicianul Emil Hașiu. — Muște alfe căi mai există în uzina noastră pentru realizarea de economii — a spus în referatul său tov. inginer Lucian Șiclovian. La scularie se poate folosi matrișarea închisă a capului axei triunghiulare

care aduce o economie de timp de 25 la sută în care se poate electua reforjarea a 100 crlige de tracțiune. În interiorul uzinei există un bazin pentru recondiționarea uleiului. Numai în secția boghiuri, s-ar putea recondiționa lunar pînă la 100 litri ulei. Mari pierderi se observă la descărcarea vagoanelor de păcură. La fiecare vagon se pierde circa 20 de kilograme. Mulți sînt cei ce au văzut risipa, au dat din cap nemulțumii, iar alții și-au dat chiar cu părerea că „risipa nu-i chiar așa de mare”. Broșura ne pune în față o întîmplare în care S.M. Kirov, acum 20 de ani, vizitînd un șantier de construcții și vîzînd o mulțime de cărămizi aruncate a întebat: „Dacă s-ar fi tăvălit pe șos monede de cîte 10 copelei, tot alți de nepăsători ai fi trecut pe lângă ele și nu v-ați fi plecat să le luați?”. Această întrebare parcă a fost pusă și pentru colectivul uzinei „Gheorghe Dimitrov”. Dacă socotim cît va lorenză risipa de păcură într-o lună am depăși suma de 1.000 lei. Este acesta un lucru de nebăgat în seamă? — Cit de concludentă istorisirea cu care începe broșura: Niște pășari au fîrnat o adunare. — Și ce-ai hotărî? l-a întebat țarca (coșofana) pe unul dintre participanți. — Am hotărît, ca rîndul viitor, să hotărîm. Tot așa ne-ar răspunde și conducerea întreprinderii și comitetul de întreprindere dacă am pune întrebarea: Ce măsuri s-au luat în urma consfățuirii? C. DUMITRESCU.

Vizita președintelui Tito în Kuban

STANIȚA GRIGOROPOLISSKAIA (Ținutul Stavropol) 13 (Agerpres) corespondenții speciali ai Agenției TASS anunță:

În toate gărlile în care s-a oprit trenul special cu care călătorește oamenii de stat iugoslavi și sovietici mil de cetățeni sovietici s-au adunat pentru a-i saluta călduros.

În gara Salsk din regiunea Rostov oaspeții au fost primiți cu pline și sare. Iosip Broz Tito, N. S. Hrușciov și A. I. Mikolan au adresat cuvântări de salut mulțimii. La gara Eir colhoznicile și lucrătorii de la căile ferate, care au întâmpinat trenul, au rugat-o pe Iovanka Broz, soția lui Iosip Broz Tito, să transmită un salut femeilor iugoslave. Emoționată de primirea entuziastă, Iovanka Broz a spus că în numele femeilor iugoslave ea salută pe eroii femeii ale Uniunii Sovietice, care, cot la cot cu bărbații, au purtat pe umerii lor povara celui de-al doilea război mondial. Cuvântarea rostită în limba sârbă de Iovanka Broz a fost tradusă de Iosip Broz Tito. Ca răspuns au răsunat aplauze furtivoase și aclamații de salut în cinstea prieteniei de nezdruccinat sovieto-iugoslave.

La ora 13,45 trenul a intrat în gara Kavkazskala unde se aflau mil de locuitorii ai orașului Kropotkin și al stanițelor Kazacești din apropiere. Spre vagonul din care au coborât oamenii de stat iugoslavi și sovietici s-au îndreptat conducătorii ai organizațiilor de partid și sovietice, lucrătorii de pe ogoarele colhoznice din cele două ținuturi vecine — Krasnodar și Stavropol.

Pionierii din orașul Kropotkin au oferit oaspeților buchețe de flori și le-au înodată la gât cravate roșii de pionier. Cel adunați au urât drum bun oaspeților dragi care s-au îndreptat cu automobilele spre Stanița Grigoropolisskaia. De-a lungul drumului se aflau mari grupuri de colhoznici care aruncau flori în mașini și strigau: „Trăiască prietenia sovieto-iugoslavă!”, „Vă salutăm din toată inima!”, „Salut prietenilor iugoslavi!”.

Întâi și Stanița Grigoropolisskaia. Aici se află unul dintre cele mai mari și renumite gospodării din Stavro-

pol — colhozul „Stalin” din raionul Novoalexandrovski. În drum oaspeții s-au oprit deseori pentru a privi minunatele lanuri de grâne, pentru a sta de vorbă cu colhoznicii.

Stavropolul a primit pe oaspeții dragi cu cuvintele: „Bun venit!”. Toți locuitorii Staniței Kazacești au ieșit pe malul râului vijelios. Rochiile de sărbătoare ale femeilor și fetelor străluciau în toate culorile curcubeului și se luau la întrecere în colorit cu urtașele buchețe de flori.

În pădure, la teatrul colhoznic în aer liber, elevii din Stanița Grigoropolisskaia au oferit oaspeților flori. După obiceiul tradițional rus K. E. Kolomițet, cel mai în vîrstă membru al artei, unul din organizatorii construcției colhoznice, a primit cu pline și sare pe Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia. Au răsunat aplauze și urale, cuvinte de salut în cinstea prieteniei sovieto-iugoslave, în cinstea oamenilor de stat sovietici și iugoslavi.

N. F. Liskin, președintele artei, deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a vizitat în toamna anului trecut Iugoslavia făcând parte din delegația parlamentară sovietică, a deschis mitingul. În numele celor 2.700 de membri ai colhozului el a salutat cordial pe oaspeții. Președintele colhozului a vorbit despre gospodăria de peste 22.000 ha pe care o conduce. Cîmpurile colhoznice sînt lucrute cu ajutorul a peste 200 de tractoare și combine, artelul are 20.000 de oi, 2.500 de vite cornute mari, 5.000 de porci, 115.000 păsări. Anul trecut colhozul a realizat un venit de 19.000.000 de ruble. După aceea Liskin a spus:

„Noi, colhoznicii, mulțumim de mil de ori guvernului nostru pentru apropierarea dintre poporul sovietic și cel iugoslav. Pentru fiecare dintre noi este acum limpede că prietenia noastră va fi veșnică și indestructibilă.

„Acesta este o veste foarte bună. Au luat apoi cuvîntul Iosip Broz Tito, N. S. Hrușciov și A. I. Mikolan care au fost salutați prin aplauze prelungite.

Colhoznicii au arătat cu mîndrie

oaspeților gospodăria lor bogată — primul incubator colhoznic mecanizat din țară, tabăra mecanizată pentru întreținerea la Ingrășat a porcilor pe tot timpul anului, unde în prezent sînt îngrășate 1.500 de animale — tabăra de vară a brigăzii complexe nr. 1 unde oaspeților li s-au oferit căpșuni proaspete. La brigada complexă nr. 5 oaspeții au urmărit tunsul electric al oilor, iar apoi au vizitat ogoarele colhoznice. Președintele artei, Liskin, a spus că colhozul va recolta anul acesta 2.000.000 de puduri de grîne, dintre care aproape 1.000.000 de puduri de porumb, va da 6.000 de chintale de carne și 4.000.000 de ouă. Colhozul a îndeplinit cu succes planul semestrial de livrări de produse agricole către stat.

În tabăra de vară a brigăzii complexe nr. 3 colhoznicii au oferit oaspeților o masă, care s-a desfășurat într-o atmosferă foarte caldă și în cadrul căreia s-au rostit cuvîntări.

KROPOTKIN 13 (Agerpres) corespondenții speciali ai Agenției TASS anunță:

La ora 22,35 (ora Moscovei) trenul special cu care călătorește oamenii de stat iugoslavi și sovietici a părăsit gara Kavkazskala plecînd spre Krasnodar. Pe peron au venit să conducă pe oaspeții muncitorii, funcționarii și colhoznicii din Kropotkin, gara Kavkazskala și din stanițele apropiate.

Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, adresîndu-se celor prezenți a spus:

„Sînt foarte bucuroși că am avut posibilitatea să vizitez unul din cele mai bune colhozuri din țara dvs. Vom trimite țăranii noștri la dvs. ca să învețe.

„Cea mai mare bogăție a dvs. a continuat tovarășii Tito, sînt oamenii. Oamenii dvs. sînt foarte buni. Acești oameni vor reuși să creeze o viață mai bună.

„Vă urez, dragi tovarășii, succese și mai mari în viitor.

„Au răsunat aclamații: „Trăiască prietenia sovieto-iugoslavă!”, „Salut popoarelor din Iugoslavia!”.

Trenul s-a îndepărtat încet salutat de mil de oameni.

Declarația comună a guvernului R. D. Germane și a guvernului R. P. D. Coreene

BERLIN 13 (Agerpres) A.D.N. anunță:

După cum s-a mai anunțat, la 12 iunie a fost semnată la Berlin o declarație comună a guvernului R. D. Germane și a guvernului R. P. D. Coreene. În comunicat se arată că declarația comună este rezultatul tratativelor care au avut loc la Berlin în timpul vizitei delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene între guvernul Republicii Democratice Germane și delegația guvernamentală a Republicii Populare Democratice Coreene.

Au mai fost semnate un acord cu privire la colaborarea economică și culturală, precum și un acord cu privire la colaborare în domeniul radio-difuziunii.

Comune, O. Grolewohl și Kim Ir Sen au rostit cuvîntări în care au subliniat marea importanță a acestui document în opera de întărire a legăturilor de prietenie între cele două state.

Declarația comună se arată că în cadrul tratativelor care au avut loc între guvernul R. D. Germane și delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene au fost discutate problemele dezvoltării relațiilor dintre cele două state, problemele situației internaționale și ale situației din Germania și Coreea.

După cum se subliniază în declarația comună, în cursul discuțiilor problemelor internaționale, care afectează interesele celor două țări, s-a constatat o deplină identitate de vederi a celor două guverne. Guvernele R. D. Germane și R.P.D. Coreene sînt în relații internaționale care s-a produs în ultima vreme și reafirmă năzuința comună spre deslindarea mai departe a încordării internaționale.

Cele două guverne sînt de părere că dezvoltarea relațiilor economice și culturale, precum și stabilirea de contacte personale între oamenii de stat constituie un mijloc important care contribuie la stabilirea încrederei și înțelegerii reciproce un mijloc pentru îmbunătățirea relațiilor între state și popoare.

Cele două guverne își exprimă convingerea că prin tratative poate fi obținută rezolvarea pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase.

Cele două guverne cer cu toată hotărîrea interzicerea necondiționată a producției și folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă și se pronunță pentru folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice.

Reducerea prețurilor la orez și la alte produse alimentare în R. D. Vietnam

HANOI 13 (Agerpres) TASS anunță:

Datorită rafacerii și dezvoltării cu succes a producției agricole precum și datorită ajutorului frățesc acordat de Uniunea Sovietică și de Republica Populară Chineză, în Republica Democrată Vietnam a devenit posibilă reducerea considerabilă a prețurilor la orez și la alte produse alimentare. Dacă la începutul lui ianuarie a. c. la magazinele de stat un kilogram de orez costa 800—1.000 dongi, în luna mai prețul orezului a scăzut la 400—450 dongi. La mod corespunzător au scăzut prețurile orezului pe piață. Din iuna mai, o dată cu începerea strîngerii recoltelor de orez, a avut loc o nouă scădere de prețuri. În prezent prețul unui kilogram de orez este de 330—380 dongi.

Datorită rolului regulator al sectorului de stat în comerț, a cărui colaparte din vînzarea generală sporește neconținții, în primul semestru al anului 1956 prețul mărfurilor industriale și alimentare ca țesături, gaz lampant, zahăr și altele au fost stabilite.

DECLARAȚIILE FACUTE DE PREȘEDINTELE INDONEZIEI SUKARNO, LA ASOCIAȚIA ZĂRIȘTILOR STRAINI DIN ROMA

ROMA 13 (Agerpres)

După cum anunță Agenția Reuters, într-o cuvîntare ținută la clubul Asociației zăriștilor străini din Roma, președintele Sukarno al Indoneziei, care se află într-o vizită oficială în Italia, a declarat că poporul indonezian este gata să respingă pe călea armelor orice atac care i-ar pune în primejdie independența.

„Vrem să realizăm unitatea depunând în țării noastre — a spus Sukarno — și vom lupta fără încetare pentru realizarea Irianului de vest la Indonezia. Este dureros să vedem că o parte din teritoriul nostru continuă să se afle sub dominația străină și nimeni nu ne va putea convinge că în Irianul de vest nu există încă regimul colonialist.”

Sukarno a subliniat în continuare că situația de efervescență de astăzi din Asia este unul din rezultatele regimului colonial impus încă ieri popoarelor din continentul asiatic.

O NOUA MASURA INSPIRATA DE RASIȘTII AMERICANI IN STATUL ALABAMA

NEW YORK 13 (Agerpres).

O Curte de justiție din statul Alabama a hotărît recent să interzică activitatea Asociației naționale pentru promovarea populației de culoare pe teritoriul acestui stat. Potrivit procurorului general Patterson, orice progres al populației de culoare este dăunător statului Alabama. Principalele acuzații aduse acestei asociații sînt „boicotearea ilegală a companiilor de autobuze din Montgomery, care hotărîseră că negrii nu au voie să călătorească alături de albi, și sprijinirea a doi candidați negri care doreau să fie admiși la universitatea din Alabama.”

Ziarul „New York Times”, care nu admite să sublinieze și de astă dată că este împotriva desființării segregăției „imediat și complet”, notează totuși că „dacă procesul condus de Patterson reprezintă politica statului Alabama, trebuie să se tragă concluzia că acest stat se opune mersului vremii și a inevitabilelor schimbări economice și politice”. Concluzia ziarului este că acest proces ar putea să fie numit „Alabama împotriva anului 1956”.

TURIȘTI SOVIETICI AU SOSIT IN AUSTRIA SI BELGIA

VIENA 13 (Agerpres) — TASS anunță:

— În Austria a sosit un grup de turiști sovietici. Un număr de 30 de cetățeni sovietici, de cele mai diferite profesii, își vor petrece concediul de vară în Austria, unde vor cunoaște monumentele istorice și culturale ale acestui țării. Turiștii sovietici vor vizita Viena, precum și orașele, Linz, Salzburg, Klagenfurt, Graz și altele.

BRUXELLES 13 (Agerpres) TASS anunță:

— În Austria a sosit un grup de turiști sovietici. Grupul este format din 28 de persoane, printre care se află funcționari, ingineri, cercetători științifici, profesori, pictori etc. Turiștii sovietici vor petrece aproximativ două săptămîni în Belgia.

„GHEORGHE DOJA”: Ganga. Reprezentanți zilnic de la orele 11, 13, 15, 17, 19 și 21.

„NICOLAE BALCESCU”: Sema particulare. Zilnic matineu la orele 11.

„I. L. CARAGIALE”: Ali Baba și cei 40 hoți.

„HERBAC JANOS”: Vagabondul (seria a II-a).

„TINERETULUI”: Insula Sahalin. „SOLIDARITATEA”: (Gal): Dubla Lotte. Repr. zilnic, afară de lunea la orele 7 seara. Duminică repr. la orele 15, 17 și 19.

„30 DECEMBRIE”: în zilele de 16 și 17 iunie: Romeo și Julieta. Repr. 15, 17 și 19, duminică la orele 11 matineu.

„ILIE PINTILIE” (Grădiște): în zilele de 15, 16 și 17 iunie: Maclovio.

„MAXIM GORKI” (Micălăca): Cădere emiratului. Reprezentanți zilnic, afară de lunea, la orele 8 seara; duminică la orele 14, 16, 18 și 20, matineu la orele 11. Miercuri și sîmbătă și la orele 18.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad, comunică:

Azi, 14 iunie 1956, timp relativ frumos cu cerul variabil ziua, iar noaptea mai mult senin. Ploi slabe locale în regiune de munte în cursul după amiezii. Temperatura staționară ziua va fi cuprinsă între 22 și 26 grade, iar în cursul nopții va fi cuprinsă între 12 și 16 grade. Vînt potrivit cu intensificări temporare. Pentru următoarele două zile: timp cu cer variabil și cu temperatura staționară.

Comunicatul asupra plenarei Partidului Comunist din Germania

BONN 13 (Agerpres) TASS anunță:

Ziarul „Frees Volk”, organul central al Partidului Comunist din Germania, a dat publicității comunicatul asupra plenarei conducerii Partidului Comunist din Germania, care a avut loc la 9 și 10 iunie 1956.

În comunicat se spune că la plenară Max Reimann, prim-secretar al conducerii P. C. din Germania, a prezentat raportul: „Pentru o politică națională independentă”.

În comunicat se precizează că conducerea partidului a adoptat hotărîrea cu privire la linia politică fundamentală a P. C. din Germania în perioada apropiată alegerii pentru Bundestag. P. C. din Germania se prezintă în campania electorală cu cererea ca Republica Federală să ducă o politică de pace și dezarmare, o politică de înțelegere națională și independență pentru Germania occidentală să poată participa la slăbirea încordării internaționale și să pășească pe calea restabilirii drepturilor și libertăților democratice ale poporului, pe calea progresului social și a unificării germane.

Pentru îmbunătățirea stilului de muncă al organizației de bază

(Urmare din pag. 3-a)

Görgenyi, a arătat că există o slabă preocupare în conducerea organizațiilor U.T.M. Ca urmare în rîndurile tinerilor se manifestă Indisciplină. Există tineri gălăgioși, ba chiar și obraznici. Mai condamnabil e faptul că printre aceștia se găsește și unii utemiști, printre care putem aminti pe utemistul Dumitru Bușu. El intrize mereu de la lucru și e indisciplinat. Asemenea lucruri nu sînt observate de către organizația U.T.M. care fiind slab îndrumată, a făcut prea puțin în această privință.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul tovarășul M. Dumnică, membru al biroului Comitetului regional de partid Timișoara, care a arătat că adunarea comunistilor și-a manifestat dorința de a nu mai tolera unele greșeli în stilul de muncă al organizației de partid, în activitatea unor membri de partid. Comunistii, în discuțiile lor și-au exprimat hotărîrea de a aplica învățămintele ce decurg din documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S., în vederea îndeplinirii sarcinilor izvorite din hotărîrile Congresului, partidului nostru. Vorbitorul a subliniat că toți cei care au luat cuvîntul au dat dovadă

de un dezvoltat spirit critic și autocritic, fapt ce arată că la fabrica „Teba” lucrează un colectiv de comuniști încheiat.

În continuare vorbitorul a subliniat că — așa după cum a reieșit din discuțiile purtate — conducerea organizațiilor de masă din întreprindere de către organizația de partid nu este încă la înălțimea sarcinilor actuale; că acestea au încă o activitate nesatisfăcătoare. În viitor îndrumarea organizațiilor de masă va trebui să constituie o preocupare de seamă a organizației de partid. De asemenea, controlul executării hotărîrilor este slab și fără eficacitate. Este de datoria biroului organizației de bază să extragă din discuțiile și sugestiile comunistilor, problemele cele mai importante atât în ce privește conducerea colectivă, întărirea legăturilor partidului cu masele, folosirea criticii și autocriticii, cât și în ce privește preocuparea organizației de partid față de organizarea și desfășurarea muncii politice în întreprindere, să analizeze și pe baza învățămintelor ce se desprind din adunarea generală să ia măsurile cuvenite care să ducă la întărirea continuă a organizației de partid și respectarea întocmai a normelor leniniste ale vieții de partid.

DOCUMENTAR

La 11 iunie, la invitația guvernului sovietic a sosit la Moscova, Seif Ullah Mohammed El-Badr, prințul moștenitor al Yemenului, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, precum și o delegație de reprezentanți oficiali ai Yemenului.

Vizita pe care o face în Uniunea Sovietică unul din conducătorii statului arab Yemen constituie o nouă mărturie a strîngelor legături de prietenie și colaborare care s-au stabilit între Uniunea Sovietică și țările din Orientul Așub.

Statul Yemen este situat în sud-estul peninsulei Arabiei acolo unde Marea Roșie se varsă în Oceanul Indian. Teritoriul acestei țări este de aproximativ 195.000 km pătrați și are o populație de 5.000.000 locuitori. Yemenul este o țară cu numeroase bogății naturale. Munții săi ascund bogate zăcăminte de aur, argint, plumb, cupru, fier și petrol. Vastele plantații de cafea din regiunea Djeda constituie baza bogăției naționale a țării.

În două rînduri Yemenul a fost sub dominația turcească de care s-a eliberat în mod definitiv abia după primul război mondial. Dar odată cu această Anglia care formulase pretenții asupra teritoriului Yemenului, încă la sfîrșitul veacului trecut, a anexat unele teritorii ale Yemenului și a impus un regim de protectorat acestui stat.

În această perioadă de luptă încordată pentru independență dusă de

YEMENUL

poporul din Yemen, Uniunea Sovietică a recunoscut independența și suveranitatea lui. În 1928 a fost încheiat tratatul sovieto-yemenit care a pus bazele unor legături economice și culturale strîmte între cele două țări. Medicii sovietici care au acordat asistență medicală populației locale au desfășurat o activitate intensă.

După război situația din Orientul mijlociu s-a agravat. Imamul Iahia, conducătorul Yemenului care a rezistat șantajului puterilor occidentale a fost asasinat în împrejurări misterioase. Locul său a fost luat de marele feudal Abdulal Al-Vazir, dar poporul din Yemen s-a răscolit și l-a dețronat pe Al-Vazir. La tronul Yemenului s-a urcat regele Ahmed.

Promovînd o politică de apărare a independenței naționale, Yemenul s-a opus cu hotărîre încercărilor făcute de puterile occidentale de a-l încadra în bucuriile militare agresive. El s-a alăturat Egiptului, Siriei și Arabiei Saudite țării care năzuiește spre o politică independentă. Prințul moștenitor El-Badr a declarat că țara sa „este împotriva participării la pactele militare și împotriva colonialismului”. Această politică a făcut ca pe pămîntul Yemenului să nu poată fi instalate nici un fel de forțe militare sau baze militare străine, ca Yemenul să poată respinge amestecul puterilor străine în treburile sale interne.

La 31 octombrie 1955 a fost încheiat un tratat de prietenie între Uniunea Sovietică și Yemen. Acest

tratat a intrat în vigoare după ratificarea lui la 25 februarie 1956. În tratat se arată că „între cele două țări va fi pace veșnică și înțelegere permanentă”, iar dacă se vor ivi divergențe reglementarea lor se va face pe cale diplomatică pașnică. Acest tratat se întemeiază pe principiile bine cunoscute ale coexistenței pașnice aprobate de conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii și carei participanți a fost și Yemenul. Tratatul dintre Uniunea Sovietică și Yemen este un exemplu de tratat încheiat pe bază de egalitate în drepturi care corespunde intereselor celor două părți. În martie 1956 a fost semnat un acord comercial între Uniunea Sovietică și Yemen conform căruia Uniunea Sovietică va livra Yemenului mărfuri de o importanță vitală pentru dezvoltarea economiei țării. La rîndul său Yemenul va exporta în Uniunea Sovietică mărfuri ca tutun, cafea, etc.

În domeniul politicii interne guvernul Yemenului intenționează să înlătuască un vast program de dezvoltare economică a țării și de ridicare a nivelului de trai al poporului. O serie de măsuri au și fost traduse în viață.

Vizita în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale din Yemen, tratativele pe care ea le va duce cu conducătorii statului sovietic vor servi la întărirea continuă a relațiilor dintre cele două țări, la cauza păcii în Orientul apropiat și în lumea întreagă.